

POSUDEK

na diplomovou práci Soni Čechlovské „Mezinárodněprávní ochrana dětí v ozbrojených konfliktech“

Diplomová práce je věnována problematice ochrany dětí v ozbrojených konfliktech. Práce je členěna na sedm částí a závěr. Diplomová práce má rozsah 102 stran. Práce byla odevzdána (datum vypracování práce) dne 22.11. 2010.

Práce neobsahuje úvod, úvodem má pravděpodobně být první kapitola o dětech v ozbrojených konfliktech. Druhá kapitola je zaměřena na vztah mezi mezinárodním humanitárním právem a právem lidských práv, prameny práva ozbrojených konfliktů, definicí dítěte a také se zabývá současnými ozbrojenými konflikty a jejich vliv na děti.

Třetí kapitola je věnována otázkám mezinárodněprávní úpravy týkající se dětí, které se účastní ozbrojeného konfliktu. Na str. 23 si diplomantka klade otázku zda je vůbec osoba mladší schopna učinit rozhodnutí natolik závažné, že ovlivní její život v ozbrojených silách. Otázkou je proč by osoba mladší 18 let nemohla být schopná se samostatně rozhodnout. Je to odvislé od rozumových a volných vlastností dané osoby. Problematiku účasti dětí v ozbrojených konfliktech zkoumá autorka z hlediska jak Ženevských úmluv z roku 1949, tak z hlediska Úmluvy o právech dítěte. V souvislosti s Dodatkovým protokolem I z roku 1977 kritizuje uchazečka pojem přímé a nepřímé účasti dětí na nepřátelských akcích (str. 26). Měla by vysvětlit co je tím míněno. Na str. 29 konstatuje diplomantka, že se ustanovení čl. 38 Úmluvy o právech dítěte dostává do rozporu s čl. 1 téže Úmluvy. Toto své tvrzení by měla autorka vysvětlit. Dále se v té to části zabývá Opčním protokolem k Úmluvě o právech dítěte o zapojování dětí do ozbrojených konfliktů, který poskytuje dětem nejvyšší míru ochrany. Kapitola rovněž obsahuje pojednání o účasti dětí v bojových akcích jako formy práce. Vzhledem k ostatním pramenům použitým v této kapitole působí tato podkapitola poněkud nekonzistentně i když souvislost s tématem zde je.

Následující část diplomové práce diplomantka zaměřila na druhou perspektivu mezinárodního práva, jak sama nazvala, tj. dítě, které se ozbrojeného konfliktu neúčastní. Danou problematiku zkoumá z hlediska Ženevských úmluv z roku 1949 a jejich Dodatkových protokolů, dále i z hlediska mezinárodněprávní úpravy uprchlíků. Aplikuje zde pravidla mezinárodního humanitárního práva na ochranu dětí (str. 52 a násl). Následující kapitoly pojednávají o trestní odpovědnosti dětí a typech trestů, sexuálním násilím na dětech, o aplikaci opatření na ochranu dětí v ozbrojených konfliktech a následná opatření včetně odpovědnosti za porušení mezinárodního práva, úlohu mezinárodního trestního soudu apod.

Pokud jde o hodnocení, jak diplomantka sama konstatuje na str. 7, použila v práci zejména metodu popisu a analýzy právních textů. V práci se jí podařilo aplikovat ustanovení příslušných mezinárodních smluv na zvolené téma. Provedla i určitou analýzu právních textů. Je zřejmé, že se autorka podrobně seznámila s daným tématem a dokázala jej kvalifikovaně zpracovat.

Pokud jde o literaturu, použila diplomantka řady internetových zdrojů obsahujících zejména dokumenty a dále literaturu zahraničních i českých autorů, která se vztahují k danému tématu. Schopnost uchazečky pracovat s literaturou prokazuje i na 397 citacích. Práce je napsána srozumitelným jazykem.

Diplomovou práci **doporučuji** k ústní obhajobě, hodnotím ji klasifikačním stupněm **výborně**.

Při ústní obhajobě doporučuji, aby se diplomantka zaměřila vedle připomínek a otázek obsažených v textu posudku na otázku vztahu mezinárodního humanitárního práva k Úmluvě o právech dítěte pokud jde o ozbrojené konflikty.

V Praze dne 23. prosince 2010

doc. JUDr. Jan Ondřej, CSc., DSc.